

Piatok 1. decembra 2017

Piesne: ES č. 368, 243

Text: Žid 13, 10 – 16

„Preto aj Ježiš, aby posvätil ľud vlastnou krvou, trpel za bránou. Vyjdime teda k Nemu von za ohradu, znášajúc Jeho hanenie. Lebo nemáme tu trvalé mesto, ale hľadáme ono budúce.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Slová z dnešného textu boli v prvom rade napísané pre Židov. Čo si však mohol predstaviť taký Žid, keď počul tieto slová či tieto napomenutia? Spomína sa tam ohrada, brána. Čo to znamená? Miesto za bránou či ohradou nebolo pre Žida príjemné. Spájalo sa s odpadom, s nečistotou, so smrťou. Na toto nepríjemné miesto nikto nechce ísť – okrem Pána Ježiša Krista: *„Preto aj Ježiš, aby posvätil ľud vlastnou krvou, trpel za bránou.“* No neostal tam sám, ale volá k sebe aj nás. *„Vyjdime teda k Nemu von za ohradu, znášajúc Jeho hanenie.“* Pán Ježiš Kristus nás tam pozýva. Pozýva nás k tomu, aby sme spolu s Ním znášali Jeho potupu. Túžime však po tom? Čo s tým urobíme? Vieme, že Pán Ježiš Kristus nás zachránil a vzal do svojich rúk. A On nás vyzýva, aby sme túto lásku podali ďalej, aby sme oslavovali Boha, aby sme si to nenechali len pre seba. Jednou rukou sa držíme Ježiša Krista, nebies, záchrany, bezpečia, a druhou rukou máme pomáhať tomu, kto je v špine, v nečistote, hriechu a zahynutí – rovnako, ako sme boli kedysi my, pokiaľ sme nepoznali Pána Ježiša. Tam, vonku, za ohradou, za bránou aj nás Ježiš našiel a pozval k sebe. Ako Mu odpovieme? Chceme sa pridať k Nemu? V 14. verši čítame: *„Lebo nemáme tu trvalé mesto, ale hľadáme ono budúce.“* Je dobré byť v bezpečí Jeho lásky! Tam, vonku, za bránou, za ohradou. Stretol som sa s Ježišom, a preto sa stretávam s ďalšími! To, čo je tu dnes, je iba dočasné. Kiež Ježiš dá, aby sme stále hľadali to trvalé a večné. Chceme byť s Ním raz v bezpečí v kráľovstve Božom? Ak áno, poďme za Ním, za ohradou. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti úprimne za to, čo si pre nás urobil. Ty, nevinný, čistý, a najmä bez hriechu, si trpel za nás, hriešnych a „špinavých“. Znášal si pohanenie a potupu, a to z veľkej lásky k nám. Preto nám nedaj na to nikdy zabudnúť. Buď nám veľkým príkladom v tom, ako aj my máme pristupovať k druhým ľuďom: bez predsudkov, akoby sme v nich videli Teba. Daj, aby sme vďaka Tebe boli hodní žiť raz s Tebou v Tvojom kráľovstve. Amen.

Mgr. Katarína Zatlková, zborová farárka v CZ ECAV Pliešovce